

๒ I บทคัดย่อ

สาขาการวัดผลการศึกษา

และ

สาขาการวิจัยการศึกษา

ในวารสารฉบับนี้ ได้รับ
รวมบทความวิทยานิพนธ์ของ
มหาบัณฑิตภาควิชาวิจัยและ
พัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เช่นเคย
แต่เนื่องจากว่าเริ่มมีบทความของ
นิสิตสาขาการวิจัยการศึกษาด้วย จึง
แยกกล่าวดังนี้

บทความสาขาการวัดผลการ
ศึกษามีจำนวน 12 เรื่อง รวมกับ
จำนวนบทความที่นำเสนอไปแล้ว
135 เรื่อง จึงมีบทความจนถึงฉบับนี้
147 เรื่อง

บทความสาขาการวิจัยการ
ศึกษาเริ่มลงวารสารฉบับนี้เป็นครั้ง
แรกรวม 10 เรื่อง

หากผู้ใดต้องการรายละเอียด
เพิ่มเติมสามารถศึกษาค้นคว้าฉบับ
สมบูรณ์ได้ที่ สำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หรืออาจ
จะขอคำแนะนำได้จากผู้ทำ
วิทยานิพนธ์ได้โดยตรง

ชื่อเรื่อง 2

**การสร้างแบบทดสอบปรับระดับขั้นที่ดำเนินการสอบด้วย
คอมพิวเตอร์ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องจำนวนเชิงซ้อน ชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 3**

**ผู้วิจัย
ที่อยู่**

**นายปราโมทย์ แส่นหาญ (ตุลาคม 2542)
โรงเรียนขามแก่นนคร ต.ศิลา
อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000**

กรรมการควบคุม รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ ผศ.ทวีชัย สิทธิศร

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบปรับระดับขั้นที่ดำเนินการสอบด้วยคอมพิวเตอร์วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องจำนวนเชิงซ้อน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทำการทดลองสอบ 3 ครั้ง โดยในการทดสอบครั้งที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2540 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 2,600 คน ทดสอบแบบทดสอบย่อยคนละ 1 ฉบับ ๆ ละ 40 ข้อ จากแบบทดสอบย่อยทั้งหมดจำนวน 10 ฉบับ แต่ละฉบับทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 260 คน ทดสอบความเป็นมิติเดียวกันของแบบทดสอบ (Unidimensionality) ด้วยโปรแกรม SPSS for WINDOWS และวิเคราะห์ค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบรายข้อตามทฤษฎีการตอบข้อสอบ (Item Response Theory : IRT) หาค่าอำนาจจำแนก (a) ค่าความยาก (b) และค่าสัมประสิทธิ์การเดา(c) โดยให้โปรแกรม BILOG 3 แล้วคัดเลือกข้อสอบที่เหมาะสมสร้างแบบทดสอบปรับระดับขั้น 1 ฉบับ ตามเกณฑ์โครงสร้าง 9 ระดับขั้น ใช้ข้อสอบจำนวนทั้งหมด 142 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.365 ถึง 4.494 ค่าความยากอยู่ระหว่าง -2.227 ถึง +2.547 และ ค่าสัมประสิทธิ์การเดาอยู่ระหว่าง 0.071 ถึง 0.298 สร้างโปรแกรมดำเนินการสอบแบบทดสอบปรับระดับขั้นด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรม ToolBook 5 การทดสอบครั้งที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนขามแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น จำนวน 60 คน ทดสอบแบบทดสอบปรับระดับขั้นที่ดำเนินการสอบด้วยคอมพิวเตอร์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดำเนินการสอบด้วยวิธีปกติ จากนั้นเว้นระยะเวลาห่างกัน 2 สัปดาห์ จึงนำแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำคะแนนความสามารถทั้ง 2 ครั้ง มาหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า

แบบทดสอบปรับระดับขั้นมีความเชื่อมั่นที่คิดจากคะแนนความสามารถของผู้สอบตามทฤษฎีการตอบข้อสอบ โดยใช้ค่าความยากสูงสุดของข้อสอบที่ตอบถูกและใช้ค่าความยากเฉลี่ยของข้อสอบที่ตอบถูก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และ 0.92 ตามลำดับ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเกณฑ์สัมพัทธ์ที่คิดจากคะแนนความสามารถของผู้สอบตามทฤษฎีการตอบข้อสอบ โดยใช้ค่าความยากสูงสุดของข้อสอบที่ตอบถูก และใช้ค่าความยากเฉลี่ยของข้อสอบที่ตอบถูก เกณฑ์คือคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเนื้อหาเดียวกันพบว่ามีความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.58 และ 0.74 ตามลำดับ แบบทดสอบปรับระดับขั้นที่ดำเนินการสอบด้วยคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเชิงปฏิบัติการ กล่าวคือ มีความเหมาะสมความชัดเจนของคำชี้แจงและขั้นตอนในการดำเนินการสอบ ความง่ายในการปฏิบัติ และการสนใจในการสอบ อยู่ในเกณฑ์ดีในทุกด้าน

ชื่อเรื่อง 3

การสร้างแบบทดสอบวินิจัยในการเรียน การอินทิเกรต
เบื้องต้น สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
(ปวส.) ของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขต
การศึกษา 10

ผู้วิจัย
ที่อยู่

มณูญ น้อยนาแสง (ตุลาคม 2542)
วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด 45000
โทร.(043)514963

กรรมการควบคุม ผศ.สมนึก ภัททิยธนี และ ผศ.ทวีชัย สิทธิศร

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวินิจัยเรื่อง
การอินทิเกรตเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) จำนวน 2
ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบพื้นฐานเรื่องการหาค่าอนุพันธ์ของฟังก์ชัน และฉบับที่ 2
แบบทดสอบการอินทิเกรตเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ของวิทยาลัยเทคนิคสังกัด
กรมอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 10 จำนวน 520 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น
(Stratified Random Sampling)

ผลการวิจัย

แบบทดสอบฉบับที่ 1 พื้นฐานเรื่องการหาค่าอนุพันธ์ของฟังก์ชัน มีจำนวนข้อสอบ 31 ข้อ มีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ .15 - .72 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .15 - .74 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

แบบทดสอบฉบับที่ 2 การอินทิเกรตเบื้องต้น มีจำนวนข้อสอบ 36 ข้อ มีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ .12 - .64 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .11 - .64 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

สำหรับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา จำนวน 5 คน ปรากฏว่า แบบทดสอบฉบับนี้สามารถวัดเรื่องการอินทิเกรตเบื้องต้นได้จริง

ชื่อเรื่อง 4

การสร้างแบบวัดภาคปฏิบัติวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องโปรแกรมตารางการทำงานเบื้องต้นตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

ผู้วิจัย

นายสท้าน วารี (ตุลาคม 2542)

ที่อยู่

โรงเรียนบ้านดอนบาก ต.นางัว

อ.บ้านแพง จ.นครพนม 48140

กรรมการควบคุม

ผศ.สมนึก ภัททิยธนี และ ผศ.สุทธิวรรณ พิศักดีโสภณ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาคุณภาพของ แบบวัดภาคปฏิบัติวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องโปรแกรมตารางการทำงานเบื้องต้นตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยสร้างเป็นแบบสังเกตจำนวน 10 ฉบับ ซึ่งในแต่ละฉบับวัดขั้นกระบวนการทำงานและขั้นผลงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอธาตุพนม เวณนคร นาแก และกิ่งอำเภอวังยาง จังหวัดนครพนม จำนวน 105 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ทำการทดลองใช้เครื่องมือ 3 ครั้ง การทดลองครั้งที่ 1 ตรวจสอบความเข้าใจในข้อคำสั่งของแบบวัด

รายชื่อ เวลาเฉลี่ย และจำนวนกระบวนการที่นักเรียนเลือกปฏิบัติ เพื่อแก้ไขและปรับปรุงแบบสังเกต การทดลองครั้งที่ 2 ได้หาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อและความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน นำผลการทดลองไปปรับปรุงแบบวัดภาคปฏิบัติ ส่วนการทดลองครั้งที่ 3 เป็นการหาคุณภาพของแบบวัด ซึ่งประกอบด้วยค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด และค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน

ผลการวิจัยจากการทดลองครั้งที่ 3 พบว่า ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยทั้งฉบับของแบบวัดที่สร้างขึ้น เมื่อวิเคราะห์โดยใช้สูตรของ D.R.Whitney และ D.L.Sabers มีค่าระหว่าง .265 ถึง .535 ค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน เมื่อวิเคราะห์โดยใช้สูตรวิธีหาสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน มีค่าระหว่าง .994 ถึง .999 ค่าความเชื่อมั่นเฉลี่ยของแบบวัด เมื่อวิเคราะห์โดยใช้สูตรวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าระหว่าง 0.710 ถึง 0.890 และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมีค่าระหว่าง 0.610 ถึง 1.789 แสดงว่าแบบวัดภาคปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ชื่อเรื่อง 5 การสร้างแบบทดสอบแบบเทเลอร์ ชนิดยุทธวิธีสองขั้นตอน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ฟังก์ชันเอกซ์โพเนนเชียลและฟังก์ชันลอการิทึม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัย นายอนุชิต กอศักดิ์ (ตุลาคม 2542)

ที่อยู่ โรงเรียนสมเด็จพระพิทยาคม อ.สมเด็จ
จ.กาฬสินธุ์ 46150

กรรมการควบคุม รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ ผศ.สุทธิวรรณ พิศศักดิ์โสภณ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบแบบเทเลอร์ ชนิดยุทธวิธีสองขั้นตอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ฟังก์ชันเอกซ์โพเนนเชียลและฟังก์ชันลอการิทึม เพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่างระดับความสามารถ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 2,416 คน ทำการทดสอบ 2 ครั้ง การทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อวิเคราะห์หาค่าพารามิเตอร์ของข้อสอบรายข้อตามทฤษฎีการตอบข้อสอบ ซึ่งวิเคราะห์ด้วยวิธีของเบส์ (Bayesian Procedure) หาค่าอำนาจจำแนก (a) ค่าความยาก (b) ค่าสัมประสิทธิ์การเดา(c)

และทดสอบความมีมิติเดียวของแบบทดสอบ(Unidimension) โดยการวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis) แล้วใช้วิธีหมุนแกนด้วยวิธีแวนิแม็กซ์ (Varimax) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS FOR WINDOWS แล้วคัดข้อสอบมาจัดเป็นแบบทดสอบแยกกลุ่มจำนวน 10 ข้อ และแบบทดสอบหลัก 4 ฉบับ ๆ ละ 30 ข้อ โดยการจัดตามค่าความยาก การทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อวิเคราะห์หาระดับความสามารถของนักเรียน 3 วิธี คือ วิธีที่ 1 ใช้วิธีของเบย์ส์ (Bayesian Procedure) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ IRT(BAY) 2.1(θ_1) วิธีที่ 2 ใช้ค่าความยากของข้อที่ยากที่สุดที่นักเรียนตอบถูก (θ_2) และ วิธีที่ 3 ใช้ค่าความยากเฉลี่ยของทุกข้อที่นักเรียนตอบถูก(θ_3) หลังจากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถทั้ง 3 วิธี และความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถทั้ง 3 วิธีกับคะแนนความสามารถตามทฤษฎีดั้งเดิม(T) แล้วสร้างมาตราเทียบความสามารถของนักเรียน

ผลการศึกษาปรากฏว่า

แบบทดสอบมีความเป็นมิติเดียวเป็นส่วนมากตามข้อตกลงเบื้องต้นของทฤษฎีการตอบข้อสอบและได้แบบทดสอบแยกกลุ่มที่มีค่าความยากอยู่ระหว่าง -2.942 ถึง 2.977 มีค่าอินฟอर्मชันของแบบทดสอบสูงสุดที่ความสามารถ 0.375

แบบทดสอบหลัก ฉบับที่ 1 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง -2.911 ถึง 1.839 มีค่าอินฟอर्मชันของแบบทดสอบสูงสุดที่ความสามารถ 1.500

แบบทดสอบหลัก ฉบับที่ 2 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 1.415 ถึง 2.157 มีค่าอินฟอर्मชันของแบบทดสอบสูงสุดที่ความสามารถ 2.000

แบบทดสอบหลัก ฉบับที่ 3 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 1.946 ถึง 2.585 มีค่าอินฟอर्मชันของแบบทดสอบสูงสุดที่ความสามารถ 2.500

แบบทดสอบหลัก ฉบับที่ 4 มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 2.407 ถึง 2.958 มีค่าอินฟอर्मชันของแบบทดสอบสูงสุดที่ความสามารถ 3.000

ระดับความสามารถของนักเรียนจากการวิเคราะห์ 3 วิธี จะมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในฉบับที่ 4 ทั้ง 3 วิธี และจากการเปรียบเทียบระหว่างแบบทดสอบหลักแต่ละฉบับปรากฏว่า นักเรียนที่ทำแบบทดสอบหลักฉบับที่ยากกว่า มีระดับความสามารถสูงกว่านักเรียนที่ทำแบบทดสอบหลักฉบับที่ง่ายกว่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถปรากฏว่า วิธีที่ 1 กับวิธีที่ 2 สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ใน 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 3 และวิธีที่ 1 กับวิธีที่ 3 สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ใน 1 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 ส่วนวิธีที่ 2 และวิธีที่ 3 สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกฉบับ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถที่หาตามวิธีที่ 1 กับคะแนนความสามารถตามทฤษฎีดั้งเดิม ปรากฏว่าสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกฉบับ และวิธีที่ 2 กับคะแนนความสามารถตามทฤษฎีดั้งเดิม สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกฉบับ ส่วนวิธีที่ 3 กับคะแนนความสามารถตามทฤษฎีดั้งเดิม สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เฉพาะในฉบับที่ 1

ชื่อเรื่อง 6

การเปรียบเทียบคุณภาพของแบบทดสอบเลือกตอบชนิดคำตอบถูกต้อง และชนิดคำตอบย่ที่มีจำนวนตัวเลือกไม่เท่ากัน โดยใช้วิธีการตัดตัวลองต่างกัน เรื่องเศษส่วนและทศนิยม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย

นายอนุชิต ดิษฐะเนตร (ตุลาคม 2542)

ที่อยู่

โรงเรียนหนองหมื่นด้านวิทยา ต.หนองหมื่นด้าน

จ.อาจสามารถ จ.ร้อยเอ็ด 45610

กรรมการควบคุม

รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ อ.นุชนา เหลืองอังกูร

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบค่าความยาก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเลือกตอบชนิดคำตอบถูกต้อง กับชนิดคำตอบย่ที่มีจำนวนตัวเลือกไม่เท่ากันและวิธีการตัดตัวลองที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 896 คน สังกัดสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด กรมสามัญศึกษา ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบเลือกตอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องเศษส่วนและทศนิยม จำนวน 8 ฉบับ แต่ละฉบับมี 42 ข้อ โดยที่ฉบับที่ 1 - 4 เป็นชนิดคำตอบถูกต้องประกอบด้วย ฉบับที่ 1 มี 5 ตัวเลือก ฉบับที่ 2 - 4 เป็นฉบับ 4 ตัวเลือก ที่ได้จากการตัดตัวลองด้วยวิธีที่แตกต่างกัน ฉบับที่ 2 ตัดตัวลองโดยวิธีสุ่ม

ฉบับที่ 3 ตัดตัวลงที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำออก และฉบับที่ 4 ตัดตัวลงที่ถูกเลือกน้อย ฉบับที่ 5 – 8 เป็นชนิดคำตอบย่อยประกอบด้วยฉบับที่ 5 มี 5 ตัวเลือก โดยแปลงมาจากฉบับที่ 1 ฉบับที่ 6 – 8 เป็นฉบับ 4 ตัวเลือกโดยที่ฉบับที่ 6 แปลงมาจากฉบับที่ 2 ฉบับที่ 7 แปลงมาจากฉบับที่ 3 ฉบับที่ 8 แปลงมาจากฉบับที่ 4

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า

1. แบบทดสอบชนิดคำตอบถูกต้อง มีค่าความยากไม่แตกต่างกับชนิดคำตอบย่อยแต่มีความเชื่อมั่นสูงกว่าชนิดคำตอบย่อย
2. แบบทดสอบที่มีจำนวนตัวเลือกแตกต่างกัน มีค่าความยากและค่าความเชื่อมั่นไม่แตกต่างกัน
3. แบบทดสอบ 4 ตัวเลือกที่ได้จากวิธีการตัดตัวลงที่ต่างกัน มีค่าความยากและค่าความเชื่อมั่นไม่แตกต่างกัน

เรื่อง 7 **การสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสาขาวิชา
ทางบริหารธุรกิจในมหาวิทยาลัยเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**

ผู้วิจัย **นายชวลิต เกตุกระทุม (เมษายน 2544)**
ที่อยู่ **มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000**
กรรมการควบคุม **รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ ดร.มนตรี อนันตรักษ์**

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ ในมหาวิทยาลัยเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วยแบบทดสอบ 7 ฉบับ ทำการทดสอบ 3 ครั้ง การทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนคณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 และ 3 ครั้งละ 100 คน การทดสอบ ครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ สร้างสมการพยากรณ์ และค้นหาตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ ใช้กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 158 คน รวม 358 คน ผลการวิจัยพบว่า

แบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสาขาวิชาทางบริหารธุรกิจทั้ง 7 ฉบับ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.23 ถึง 0.88 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.14 ถึง 0.74 ค่าความเชื่อมั่น หาโดยใช้สูตร KR - 20 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.65 ถึง 0.74 ค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์หาโดยใช้ ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สันระหว่างคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบกับเกรดเฉลี่ยสะสมได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์อยู่ระหว่าง 0.31 ถึง 0.53 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับแบบทดสอบทักษะการคำนวณ แบบทดสอบความสามารถในการวางแผน แบบทดสอบคณิตศาสตร์เหตุผล แบบทดสอบอุปมาอุปไมย และแบบทดสอบภาษา และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับแบบทดสอบความจำ ซึ่งแสดงผลตัวพยากรณ์และสมการพยากรณ์ ดังนี้

1. ตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาบัญชี ได้แก่ ความสามารถเชิงอุปมาอุปไมย (X_3) ทักษะการคำนวณ (X_2) ความสามารถด้านภาษา (X_6) และความสามารถในการวางแผน (X_7) โดยมีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ซึ่งมีดังนี้ $Y = 1.159 + 0.020X_2 + 0.047 X_3 + 0.031 X_6 + 0.0038 X_7$ และ

$$Z'_{YB} = 0.218Z_2 + 0.445Z_3 + 0.206Z_6 + 0.23Z_7 \text{ ตามลำดับ}$$

2. ตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คือ ความสามารถด้านภาษา (X_6) มีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ซึ่งมีดังนี้ $Y'_C = 1.853 + 0.593X_6$ และ $Z'_{YC} = 0.461Z_6$ ตามลำดับ

3. ตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาการตลาดมี ดังนี้ ทักษะการคำนวณ (X_2) ความสามารถด้านความจำ (X_1) มีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และในรูปคะแนนมาตรฐาน ซึ่งมี ดังนี้ $Y'_M = 0.968 + 0.068X_1 + 0.060X_2$ และ $Z'_{YM} = 0.361Z_1 + 0.50Z_2$ ตามลำดับ

4. ตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาขาการเงินการธนาคารมี ดังนี้ , ทักษะการคำนวณ (X_2) ความสามารถในการวางแผน (X_7) และความสามารถเชิงอุปมาอุปไมย (X_3) มีสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และในรูปคะแนนมาตรฐาน ซึ่งมี ดังนี้ $Y'_{MB} = 1.411 + 0.061X_2 + 0.069X_3 + 0.045X_7$ และ $Z'_{YMB} = 0.564Z_2 + 0.245Z_3 + 0.312Z_7$ ตามลำดับ

ชื่อเรื่อง 8

องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและ
สมรรถภาพสำคัญของครูวัดผล ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา

ผู้วิจัย
ที่อยู่

นางสาววิภาวดี พิบนันท (เมษายน 2544)

8 หมู่ 6 ต.กุดพิมาย

อ.ด่านขุนทด จ. นครราชสีมา 30210

กรรมการควบคุม

ผศ.สมนึก ภัททิยธนี และ อ.ประวิต เอราวรณ

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์และหาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและสมรรถภาพสำคัญของครูวัดผลในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นครูที่ทำหน้าที่ทะเบียนและวัดผลในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 159 คน ปีการศึกษา 2543 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดองค์ประกอบ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน 70 ข้อ แบ่งเป็น 15 ด้าน คือ ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะงานที่ทำในปัจจุบัน ความรับผิดชอบในงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน เงินเดือนและสวัสดิการ ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สถานภาพทางสังคม การปกครองบังคับบัญชา นโยบายและการบริหาร สภาพที่ทำงาน ความสนุกสนานและท้าทายในการทำงาน ความยุติธรรมในการทำงาน ความสนใจในการทำงานและแบบสอบถามวัดสมรรถภาพสำคัญ 80 ข้อ แบ่งเป็น 7 ด้าน คือ การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน การสร้างและสนับสนุนการสร้างแบบทดสอบ งานทะเบียนของโรงเรียน การวิจัย การวิเคราะห์และการใช้สถิติ การบริการทางด้านวิชาการแก่ฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน บุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์อันน่าจำแนกของแบบวัดรายข้อโดยใช้ t-test มีค่าตั้งแต่ 2.10 ถึง 8.12 ความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าเท่ากับ .95 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product moment Correlation Coefficient) คำนวณหาเมตริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร วิเคราะห์องค์ประกอบ (Pearson Product - moment Correlation

Coefficient) การสกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) ด้วยวิธีเน้นองค์ประกอบหลัก PC (Principal Component Analysis) และการหมุนแกนองค์ประกอบหลักแบบตั้งฉาก (Orthogonal Rotation) โดยวิธีแวนิแมกซ์ (Varimax Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูวัดผลในโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการวิเคราะห์องค์ประกอบจากแบบสอบถามทั้ง 15 ด้านปรากฏว่ามี 3 องค์ประกอบ คือ

1.1 องค์ประกอบความต้องการดำรงอยู่ ประกอบไปด้วยความรับผิดชอบในงาน ลักษณะงานที่ทำในปัจจุบัน การได้รับการยอมรับนับถือ ความสนุกสนานและท้าทายในการทำงาน ความสำเร็จของงาน และสถานภาพทางสังคม

1.2 องค์ประกอบความต้องการทางด้านความสัมพันธ์ ประกอบไปด้วยการปกครองบังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความยุติธรรมในการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สถานภาพการทำงาน และนโยบายและการบริหาร

1.3 องค์ประกอบความต้องการด้านความก้าวหน้า ประกอบไปด้วยความสนใจในการทำงาน เงินเดือนและสวัสดิการ และความก้าวหน้าในการทำงาน

2. สมรรถภาพสำคัญของครูวัดผลในโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการวิเคราะห์องค์ประกอบจากแบบสอบถามทั้ง 7 ด้านปรากฏว่ามี 1 องค์ประกอบ คือ

องค์ประกอบด้านสมรรถภาพสำคัญของครูวัดผล ประกอบไปด้วย การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การสร้างและสนับสนุนการสร้างแบบทดสอบ การวิจัย การวิเคราะห์ และการใช้สถิติ การบริการทางด้านวิชาการแก่ฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน บุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ และงานทะเบียนของโรงเรียน

3. องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและสมรรถภาพสำคัญของครูวัดผลในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชื่อเรื่อง 9

ความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดภาคปฏิบัติวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์ และเจตคติต่อการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน

ผู้วิจัย

นางสาวสนั่น แสงโทโพธิ์ (เมษายน 2544)

ที่อยู่

โรงเรียนบ้านวังจานโนนสำราญ

อ.วาปีปทุม จ.มหาสารคาม 44120

กรรมการควบคุม

ผศ.อรนุช ศรีสะอาด และ อ.นุชวนา เหลืองอังกูร

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดภาคปฏิบัติวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์ และเจตคติต่อการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 92 คน ในปีการศึกษา 2543 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบภาคปฏิบัติวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน มี 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 การใช้งานระบบปฏิบัติการวินโดวส์ ฉบับที่ 2 การใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปไมโครซอฟท์เวิร์ด ฉบับที่ 3 การใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปไมโครซอฟท์เอกเซล ค่าความเชื่อมั่นทั้ง 3 ฉบับ เท่ากับ .96 แบบวัดความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์ ทั้ง 3 ฉบับ ค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .16 ถึง .78 ค่าความเชื่อมั่นทั้ง 3 ฉบับ เท่ากับ .88 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานค่าอำนาจจำแนก มีค่าตั้งแต่ .57 ถึง .82 ความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่า .93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานใช้ค่าสหสัมพันธ์

ผลการวิจัย พบว่า

ผลการวัดจากแบบทดสอบภาคปฏิบัติวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการวัดจากแบบวัดความเข้าใจในการใช้ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างผลการวัดจากแบบทดสอบภาคปฏิบัติวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน กับผลการวัดจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน และระหว่างผลการวัดจากแบบวัดความเข้าใจในการใช้

ระบบปฏิบัติการในเครื่องคอมพิวเตอร์กับผลการวัดจากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชา
คอมพิวเตอร์พื้นฐาน

ชื่อเรื่อง 10 การสร้างแบบทดสอบ เอ็ม อี คิว กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง พลังงานและสารเคมี สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ดำเนินการสอบโดยใช้คอมพิวเตอร์
ผู้วิจัย นางสาวดวงมณี หล้าคำคง (พฤษภาคม 2544)
ที่อยู่ โรงเรียนคูก้องศรีเจริญ
กิ่ง อ.หนองฮี จ.ร้อยเอ็ด 45140
กรรมการควบคุม ดร.มนตรี อนันตรักษ์ และ ผศ.อรนุช ศรีสะอาด

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบ
เอ็ม อี คิว กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องพลังงานและสารเคมี สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ดำเนินการสอบโดยใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อวัดความสามารถในการแก้
ปัญหาเชิงวิทยาศาสตร์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานกษาประถมศึกษาอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน
208 คน ดำเนินการวิจัยโดยทำการทดสอบ 4 ครั้ง ครั้งที่ 1 ดำเนินการสอบด้วยกระดาษ-ดิน
สอ เพื่อหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และปรับปรุง ครั้งที่ 2 ดำเนินการสอบโดยใช้
คอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ปรับปรุงแบบทดสอบและตรวจสอบ
ความสมบูรณ์ของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ที่ใช้ในการดำเนินการสอบ ครั้งที่ 3 ดำเนินการ
สอบโดยใช้คอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของ
Lovett และค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ ครั้งที่ 4 ดำเนินการสอบโดยใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อ
หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสอบซ้ำ

ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบเอ็ม อี คิว ที่สร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบปรนัย
ชนิดเลือกตอบ จำนวน 10 สถานการณ์ ๆ ละ 4 ข้อ รวม 40 ข้อ คุณภาพของแบบทดสอบ
จากการทดสอบครั้งที่ 3 มีค่าความยากตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่
0.25 ถึง 0.87 ค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของ Lovett เท่ากับ 0.78 ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ
เท่ากับ 0.51 และค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสอบซ้ำของแบบทดสอบเท่ากับ 0.70 แบบทดสอบ

ที่สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพดี และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ดำเนินการสอบสามารถควบคุมให้การดำเนินการสอบเป็นไปตามลักษณะของแบบทดสอบเอ็ม อี คิว

ชื่อเรื่อง 11 **การเปรียบเทียบผลการตอบมาตราส่วนประมาณค่าที่มีรูปแบบคำตอบแตกต่างกัน**

ผู้วิจัย **นางสาวมณฑนา สว่าง (พฤษภาคม 2544)**

ที่อยู่ **โรงเรียนบ้านหนองโกบวรวิทยา**

อ.เวียงน้อย จ.ขอนแก่น 40230

กรรมการควบคุม **ดร.มนตรี อนันตรักษ์ และ ผศ.สมนึก ภัททิยธนิ**

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบแบบแผนการตอบและความคงที่ในการตอบแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ที่มีรูปแบบคำตอบแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู อาจารย์ จำนวน 385 คน ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น ปีการศึกษา 2542 ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ที่มีรูปแบบคำตอบแตกต่างกัน 7 ฉบับ คือ แบบสอบถามรูปแบบ 4 คำตอบ จำนวน 1 ฉบับ และรูปแบบ 5 คำตอบ จำนวน 6 ฉบับ ซึ่งแต่ละฉบับมีคำตอบที่เป็นกลางต่างกัน และมีตำแหน่งต่างกัน จำนวน 48 ข้อ แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นของแต่ละฉบับ เท่ากับ 0.95 0.96 0.97 0.97 0.97 และ 0.96 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ ได้แก่ สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐาน คือ ไคสแควร์ (Chi-square) Z-test t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1.มาตราส่วนประมาณค่าที่กำหนดตำแหน่งคำตอบที่เป็นกลางไว้ตำแหน่งกลาง กับคำตอบที่เป็นกลางไว้ตำแหน่งขวาสุดของรายการคำตอบ ทำให้จำนวนการตอบของผู้ตอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. มาตราส่วนประมาณค่าที่มีรูปแบบคำตอบแตกต่างกัน ทำให้แบบแผนการตอบของผู้ตอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. มาตรฐานประมาณค่าที่มีรูปแบบคำตอบแตกต่างกัน ไม่ทำให้ความคงที่ในการตอบของผู้ตอบแตกต่างกัน

ชื่อเรื่อง 12 ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

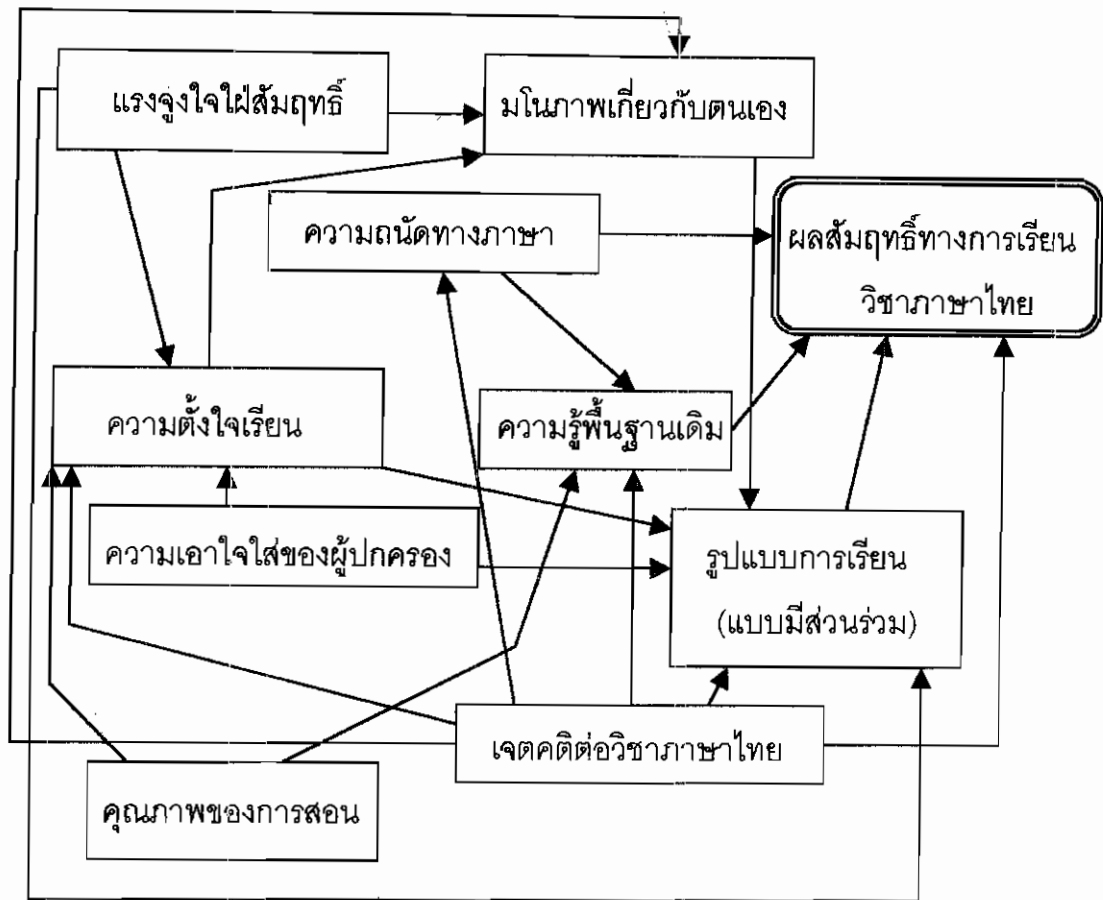
ผู้วิจัย นางสาวมิณฐมนัส วรรณมรินทร์ (พฤษภาคม 2544)

ที่อยู่ โรงเรียนบ้านตาหยวก (ประชาสงเคราะห์)
ต.ทุ่งหลวง อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด 45130

กรรมการควบคุม รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ อ.นุชนา เหลืองอังกูร

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและพัฒนาารูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งมีวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าสองขั้นตอน คือ ขั้นแรกกำหนดรูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐาน ขั้นที่สอง ทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐาน และปรับปรุงให้เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ที่ปรับแก้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 364 คน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ตัวแปรอิสระมีทั้งหมด 9 ตัว ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม ความถนัดทางภาษา คุณภาพของการสอน เจตคติต่อวิชาภาษาไทย มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความตั้งใจเรียน ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และรูปแบบการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิคการวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล (LISREL 8.30)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ดมี 9 ตัวแปรตามแผนผังดังนี้

ตัวแปรที่มีอิทธิพลหรือส่งผลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุเฉพาะทางตรงอย่าง
เดียวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม และรูปแบบการ
เรียน (แบบมีส่วนร่วม) ตัวแปรที่มีอิทธิพลหรือส่งผลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุทั้งโดยทางตรง
และโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ความถนัดทางภาษา และ
เจตคติต่อวิชาภาษาไทย ตัวแปรที่มีอิทธิพลหรือส่งผลในรูปแบบที่เห็นสาเหตุเฉพาะโดยทาง
อ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ คุณภาพของการสอน มโนภาพเกี่ยว
กับตนเอง ความตั้งใจเรียน ความเข้าใจใส่ของผู้ปกครอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

บทคัดย่อ สาขาการวิจัยการศึกษา

ชื่อเรื่อง 1	การวิเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนตามการรับรู้ของครูประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์
ผู้วิจัย	นายวิเชียร ไชยบัง (มีนาคม 2544)
ที่อยู่	โรงเรียนโนนสมบูรณ์วิทยา อ.หนองกุงศรี จ.กาฬสินธุ์ 46220
กรรมการควบคุม	ดร.มนตรี อนันต์รักษ์ และผศ.อรนุช ศรีสะอาด

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนตามการรับรู้ของครูประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 367 คน และจำแนกตามสังกัดและขนาดโรงเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปร 18 ด้าน ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนตามการรับรู้ของครูประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนตามการรับรู้ครูประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์มี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านทักษะความเป็นครู องค์ประกอบด้านภูมิหลังของครู และองค์ประกอบด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน
2. องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนตามการรับรู้ของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์มี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านทักษะความเป็นครู องค์ประกอบด้านภูมิหลังของครู และองค์ประกอบด้านการสอน
3. องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนตามการรับรู้ของครูประถมศึกษาสังกัดเทศบาลกาฬสินธุ์มี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านทักษะความเป็นครู องค์ประกอบด้านความพร้อมของครู และองค์ประกอบด้านภูมิหลังของครู
4. องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนตามการรับรู้ของครูประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ในโรงเรียนมีขนาดเล็กมี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านทักษะความเป็นครู องค์ประกอบด้านปัจจัยสนับสนุนการสอน และองค์ประกอบด้านภูมิหลังของครู

5. องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนตามการรับรู้ของครูประถมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ในโรงเรียนขนาดกลางมี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านทักษะความเป็นครู องค์ประกอบด้านปัจจัยสนับสนุนการสอน และองค์ประกอบด้านภูมิหลังของครู

6. องค์ประกอบประสิทธิภาพการสอนตามการรับรู้ของครูประถมศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ในโรงเรียนขนาดใหญ่มี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านทักษะความเป็นครู องค์ประกอบด้านภูมิหลังของครู องค์ประกอบด้านพื้นฐานความเป็นครู

ชื่อเรื่อง 2

ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานและคุณลักษณะของผู้มีเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในจังหวัดมุกดาหาร

ผู้วิจัย

นางสาวชัชฎา อัญญสิทธิ (พฤษภาคม 2544)

ที่อยู่

โรงเรียนบ้านหนองเม็ก

อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร 49210

กรรมการควบคุม

รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ อ.นุชนา เหลืองอังกูร

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน และคุณลักษณะของผู้มีเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในจังหวัดมุกดาหาร และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ จากความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นพื้นฐาน และคุณลักษณะของผู้มีเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในจังหวัดมุกดาหาร จำนวน 234 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลาย ขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลมี 4 ชุด

คือ แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน แบบวัดคุณลักษณะของผู้มีเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือการวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) และการวิเคราะห์พหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ (X_1) ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน (X_2) และคุณลักษณะของผู้มีเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มี ดังนี้

2.1 การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้ตัวพยากรณ์หลักได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้ $Y' = 1.461 + .185X_1 + .594X_2 + .260X_3$ และ $Z'_y = .381Z_1 + .468Z_2 + .154Z_3$ ตามลำดับ

2.2 เมื่อใช้องค์ประกอบย่อยของกลุ่มตัวพยากรณ์หลักในแต่ละตัวได้สมการดังนี้

2.2.1 เมื่อใช้องค์ประกอบย่อยด้านความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้ $Y' = 12.777 + .257X_{11} + .344X_{12} + .365X_{13}$ และ $Z'_y = .266Z_{11} + .250Z_{12} + .290Z_{13}$ ตามลำดับ

2.2.2 เมื่อใช้องค์ประกอบย่อยของคุณลักษณะของผู้มีเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้ $Y' = 6.851 + 1.350X_{22} + .984X_{23} + 1.824X_{24} + 1.682X_{26} + .812X_{27}$ และ $Z'_y = .209Z_{22} + .156Z_{23} + .232Z_{24} + .293Z_{26} + .140Z_{27}$ ตามลำดับ

2.2.3 เมื่อให้องค์ประกอบย่อยของคุณลักษณะของผู้มีเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์เป็นตัวพยากรณ์ ได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้
$$Y' = 2.413 + .505X_{31} + .807X_{33} + 2.385X_{34} + 1.280X_{35}$$
 และ
$$Z'_y = .227Z_{31} + .116Z_{33} + .408Z_{34} + .209Z_{35}$$
 ตามลำดับ

เมื่อ X_{11} แทน คะแนนความริเริ่มในการคิด, X_{12} แทน คะแนนความยืดหยุ่นในการคิด และ X_{13} แทน คะแนนความคล่องในการคิด

X_{22} แทน คะแนนทักษะการวัด, X_{23} แทน คะแนนทักษะการจำแนกประเภท, X_{24} แทน คะแนนทักษะความสัมพันธ์ระหว่างมิติกับเวลา, X_{26} แทนคะแนนทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล และ X_{27} แทน คะแนนทักษะการลงข้อวินิจฉัย

X_{31} แทน คะแนนความอยากรู้อยากเห็น, X_{33} แทน คะแนนความรอบคอบในการตัดสินใจ, X_{34} แทน คะแนนความมีใจกว้าง และ X_{35} แทน คะแนนความคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์

ชื่อเรื่อง 3 การดำเนินการปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้วิจัย นายทองพูน โทโสลี (พฤษภาคม 2544)

ที่อยู่ โรงเรียนเชียงขวัญพิทยาคม
กิ่งอำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด 45000

กรรมการควบคุม รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ อ.นุชนา เหลืองอังกูร

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด และเปรียบเทียบการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน และเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และกรรมการโรงเรียน ในปีการศึกษา 2543 จำนวน 362 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจหลักฐาน ในส่วนของแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ

ค่า จำนวน 47 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ t-test ได้ค่า t อยู่ระหว่าง 1.8 ถึง 7.8 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .95 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง

ผลการวิจัย พบว่า

1. โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด มีการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษา ดังนี้ ทุกโรงเรียนมีการจัดตั้งกรรมการโรงเรียนและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา ส่วนใหญ่มีการปรับปรุงบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และองค์ประกอบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (ร้อยละ 90.91) มีการสนับสนุน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการศึกษา (ร้อยละ 95.45) มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้ครูและบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความพึงพอใจ (ร้อยละ 90.91) มีการบริหารการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ (ร้อยละ 86.36) มีการสร้างความเข้าใจให้กับครูเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณของวิชาชีพ (ร้อยละ 86.36) มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารข้อมูล (ร้อยละ 81.82) มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (ร้อยละ 81.82) นอกจากนี้โรงเรียนส่วนน้อยมีการจัดให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน (ร้อยละ 27.27) มีการพัฒนาหลักสูตรและจัดแผนการเรียนต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพความพร้อมความต้องการของผู้เรียนและชุมชน (ร้อยละ 18.18) มีการวิจัยในชั้นเรียน (ร้อยละ 27.27) มีการประเมินตามสภาพจริง เน้นการประเมินควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ประเมินจากการปฏิบัติงานจริง (ร้อยละ 40.41)

2. ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด มีการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษา ในภาพรวมและเป็นรายด้าน 2 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการปฏิรูปหลักสูตร และด้านการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอน และมีการดำเนินงานอีก 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการปฏิรูประบบบริหารและการจัดการ และด้านการปฏิรูปวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา แต่ครูอาจารย์มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนมีการดำเนินงานดังกล่าวโดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้บุคลากรในโรงเรียนขนาดต่างก็มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนมีการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น

บุคลากรในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนมีการดำเนินการโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนมัธยมศึกษามีการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาทั้ง 4 ด้าน มากกว่าครูอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่บุคลากรในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดำเนินการปฏิรูปการศึกษาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกัน และไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพและขนาดโรงเรียนต่อการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาของโรงเรียน

3. ปัญหาในการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด คือ บุคลากร องค์กร สถาบันในท้องถิ่น รวมถึงคณะกรรมการโรงเรียนไม่รู้และเข้าใจในแนวทางปฏิรูปการศึกษาอย่างชัดเจน บุคลากร องค์กร สถาบันในท้องถิ่น บุคลากรในโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร และการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ยังไม่ปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอน และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียน โดยมีแนวทางแก้ไขปัญหาคือ การจัดประชุมชี้แจงการจัดประชุมอบรมให้ความรู้ การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการและศึกษาดูงานให้กับบุคลากร การจัดให้มีคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และรายงานผล อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ชื่อเรื่อง 4 ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการปรับตัวในการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุรินทร์

ผู้วิจัย นายบุญเลี้ยง ทุมทอง (พฤษภาคม 2544)

ที่อยู่ 49 ม. 5 ต. ชุมพลบุรี
อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ 32190

กรรมการควบคุม ผศ.สมนึก ภัททิยธนี และ อ.นุชนา เหลืองอังกูร

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ (X_1 - X_2) ประสิทธิภาพการสอน (X_3 - X_5) หมวดวิชาหลักที่สอน (X_6 - X_{15}) ขนาดโรงเรียนที่สอน (X_{16} - X_{18}) ความรู้ในการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา (X_{19}) เจตคติต่อการดำเนินงาน

เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา(X_{20}) และแรงจูงใจต่อการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา(X_{21} - X_{30}) กับการปรับตัวในการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของการปรับตัวในการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของข้าราชการครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นครูประจำการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 449 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน(Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบบสอวัด 1 ชุด ประกอบด้วย แบบสอวัดความรู้ในการดำเนินการเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .21 ถึง .83 แบบสอวัด เจตคติต่อการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) ตั้งแต่ 2.56 ถึง 29.05 แบบสอวัดแรงจูงใจต่อการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (t) ตั้งแต่ 2.11 ถึง 14.94 โดยแบบสอวัดทั้งหมดมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .77 .93 .92 และ .93 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การปรับตัวในการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาด้านความสามารถในด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กับตัวแปรดังนี้ ครูที่สอนในหมวดวิชาดนตรี เจตคติต่อการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา แรงจูงใจต่อการดำเนินเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาทั้ง 10 ด้าน

2. การปรับตัวในการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ของข้าราชการครูด้านการมีคุณธรรมจริยธรรมของครู ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรดังนี้ โรงเรียนขนาดใหญ่ เจตคติต่อการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาแรงจูงใจต่อการดำเนินงาน เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านความสำเร็จของงาน ด้านความก้าวหน้าของงาน ด้านการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะของงาน ด้านการนิเทศงาน และด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน

3. การปรับตัวในการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ของข้าราชการครูด้านลักษณะที่พึงประสงค์ของครูที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับตัวแปรดังนี้ ครูที่สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษา โรงเรียนขนาดใหญ่ เจตคติต่อการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา แรงจูงใจต่อการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาด้านความสำเร็จของงาน ด้านความก้าวหน้าของงาน ด้านการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะของงาน ด้านเงินเดือน ด้านการนิเทศงาน สภาพแวดล้อมในการดำเนินงาน และด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน

4. สมการพยากรณ์การปรับตัวในการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานมีดังต่อไปนี้

4.1 ด้านความสามารถในด้านการจัดการเรียนการสอน

$$Y_1 = 11.254 + .914X_{24} + .772X_{25} + .640X_{30} + 7.294X_{14} + .589X_{27}$$

$$Z_1 = .206Z_{24} + .197Z_{25} + .161Z_{30} + .126Z_{14} + .129Z_{27}$$

4.2 ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรมของครู

$$Y_2 = 14.322 + 1.137X_{24} + .594X_{27} + 2.289X_{18} + .007X_{20} - .246X_{22}$$

$$Z_2 = .366Z_{24} + .187Z_{27} + .157Z_{18} + .152Z_{20} - .099Z_{22}$$

4.3 ด้านลักษณะที่พึงประสงค์ของครู

$$Y_3 = 13.314 + .805X_{24} + .548X_{27} + 2.224X_{18} + .006X_{20} + 1.617X_8$$

$$Z_3 = .308Z_{24} + .205Z_{27} + .182Z_{18} + .156Z_{20} + .116Z_8$$

ชื่อเรื่อง 5	ความเข้าใจ สภาพการปฏิบัติ และเจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง ของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์
ผู้วิจัย	นายประสงค์ สกุลขั้ง
ที่อยู่	โรงเรียนยางคุ้มวิทยาคาร ต.ยางคุ้ม อ.ท่าคันโท จ.กาฬสินธุ์ 46190
กรรมการควบคุม	รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ อ.นุชนา เหลืองอังกูร

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ความเข้าใจ สภาพการปฏิบัติ สภาพปัญหาแนวทางแก้ไขปัญหา และเจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง พร้อมทั้งเปรียบเทียบความเข้าใจ และเจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงของครูที่สอนในกลุ่มวิชาที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่สอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 230 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) จากครูที่สอนในกลุ่มวิชาที่แตกต่างกัน 5 กลุ่มประสบการณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการวัด และประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการวัด และประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง และแบบสัมภาษณ์สภาพการปฏิบัติ ปัญหา และข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาจากการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณทางเดียว (One-way MANOVA)

ผลการวิจัย

1. ครูในโรงเรียนประถมศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 56.78) และมีเจตคติที่ดีต่อการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง
2. ครูที่สอนในกลุ่มวิชาแตกต่างกัน มีความเข้าใจในการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง และเจตคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง ไม่แตกต่างกัน ($P > .05$)
3. ครูในโรงเรียนประถมศึกษา มีการนำเอาวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริงไปใช้ในช่วงที่มีการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง เครื่องมือที่ใช้มากที่สุดคือ การสังเกตพฤติกรรม และการสัมภาษณ์ รองลงมาคือ การตรวจผลงานของนักเรียนและสนทนาซักถาม
4. ปัญหาสำคัญที่ครูในโรงเรียนประถมศึกษาประสบอยู่ ได้แก่ ความคลุมเครือไม่ชัดเจน ในวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง รองลงมา คือมีภาระสอนหนังสือและงานพิเศษมาก

5. แนวทางแก้ไขปัญหาคือครูในโรงเรียนประถมศึกษาเสนอแนะมาคือการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับคณะครู เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการวัดและประเมินผล การเรียนตามสภาพจริงอย่างชัดเจน และควรกำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ ในการวัดให้ชัดเจน เป็น มาตรฐานเพื่อง่ายต่อการนำไปใช้วัดและประเมินผลการเรียน

ชื่อเรื่อง 6

การวิเคราะห์งานวิจัยสถาบันเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย

นายมนตรี วงษ์สะพาน (พฤษภาคม 2544)

ที่อยู่

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44001

กรรมการควบคุม

รศ.ดร.บุญชม ศรีสะอาด และ ผศ. อรุณ ศรีสะอาด

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์งานวิจัยสถาบันเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยวิเคราะห์จากรายงานการวิจัยสถาบันของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 70 เรื่อง และรายงานวิจัยของนิสิตหรือนักศึกษาที่ศึกษาเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 68 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 138 เรื่อง นอกจากนั้นยังได้สำรวจปัญหาในการทำวิจัยสถาบันของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นหัวหน้าโครงการวิจัยสถาบันจำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ชุด คือแบบวิเคราะห์งานวิจัย ซึ่งใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานการวิจัย และแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำวิจัยสถาบัน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และแบบสอบถามปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยจากแบบวิเคราะห์เอกสารใช้การวิเคราะห์เนื้อหา โดยนำเนื้อหาแต่ละกลุ่มมาแจกแจงความถี่ และบรรยายสรุปสาระสำคัญตามกรอบเนื้อหา ในส่วนของปัญหาในการทำวิจัยสถาบันใช้การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลผลค่าเฉลี่ยเป็นระดับปัญหา ผลการวิจัยพบว่า

งานวิจัยสถาบันเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยประเภทการสำรวจสภาพและลักษณะของสถานศึกษามากที่สุด รองลงมาเป็น

การสำรวจความคิดเห็นทัศนคติและความต้องการ การวิเคราะห์เอกสาร การวิเคราะห์งาน การสำรวจชุมชน การศึกษาสหสัมพันธ์ การศึกษาแนวโน้ม การเปรียบเทียบสาเหตุ และการวิจัยเชิงทดลอง ตามลำดับ แหล่งข้อมูลที่ศึกษาเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตหรือนักศึกษามากที่สุด รองลงมาเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรสายวิชาการ จากบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ จากผู้บริหาร จากบุคลากรภายนอกสถาบันอุดมศึกษา จากเอกสารและฐานข้อมูลต่าง ๆ จากนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และการศึกษาจากสิ่งก่อสร้างตามลำดับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสถาบันเป็นการใช้แบบสอบถามมากที่สุด รองลงมาเป็นการใช้แบบสัมภาษณ์ แบบตรวจสอบรายการ แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบทดสอบ ตารางบันทึกข้อมูลคอมพิวเตอร์ แบบสังเกต ดัชนีการแบ่งรุ่น และโปรแกรมการฝึกกลุ่มสัมพันธ์ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์โดยจำแนกตามประเภทของเนื้อหาสาระที่ศึกษาปรากฏว่า เป็นการศึกษเกี่ยวกับนิสิตหรือนักศึกษามากที่สุด รองลงมาเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน เทคโนโลยีสารสนเทศ บุคลากร หลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร สื่อวัสดุครุภัณฑ์ อาคารสถานที่และสาธารณูปโภค แผนและนโยบาย การบริหารจัดการในสถาบัน การเงินและงบประมาณ และการวิจัยและบริการชุมชน ตามลำดับ

ในด้านปัญหาในการทำวิจัยสถาบัน บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาภาคตะวันออกเจียงเหนือ ปัญหาการทำวิจัยสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีปัญหายุ่งยากในระดับมาก 1 ด้าน คือ ด้านการเงินและงบประมาณ มีปัญหาระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านการสนับสนุนจากฝ่ายต่าง ๆ และมีปัญหาระดับปานกลาง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเวลา ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาสถาบัน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการวิจัย ด้านความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ด้านการประสานงานระหว่างการศึกษาและด้านการเผยแพร่ผลการวิจัย เมื่อพิจารณาปัญหาสำคัญในการวิจัยปรากฏว่ามีปัญหาในการทำวิจัยสถาบันในระดับมาก 6 เรื่อง คือ การเลือกหัวข้อหรือประเด็นในการวิจัย การแสวงหาแหล่งทุนเพื่อทำวิจัย การติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อขอทุนสนับสนุนการวิจัย การเขียนโครงการเพื่อขอทุนสนับสนุนการวิจัย การทำวิจัยให้ทันตามกำหนดเวลา และการค้นคว้าเอกสารตำราหรือวัสดุสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ระหว่างการวิจัย

ชื่อเรื่อง 7 **แบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุรินทร์**

ผู้วิจัย **นางสาวเกษมศรี สุระสังข์ (มิถุนายน 2544)**

ที่อยู่ **โรงเรียนเมืองลิงวิทยา อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ 32120**

กรรมการควบคุม **ดร.มนตรี อนันต์รักษ์ และอ.บุษวณา เหลืองอังกูร**

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบแบบการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุรินทร์ และเพื่อศึกษาแบบการเรียนรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบระหว่างนักเรียนที่มีเพศ และนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 384 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ มี 2 ชุด โดยชุดที่ 1 เป็นแบบวัดแบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์จำนวน 120 ข้อ และชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 30 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุรินทร์ มีองค์ประกอบของแบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 คือแบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์แบบคิดอเนกนัย องค์ประกอบที่ 2 คือแบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์แบบหลักเดียว และองค์ประกอบที่ 3 คือแบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์แบบวิตกกังวล
2. นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีแบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์แบบคิดอเนกนัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีแบบการเรียนรู้แบบคิดอเนกนัยสูงกว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่างกันมีแบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์แบบคิดอเนกนัยไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่มีเพศและความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่างกันมีแบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์แบบคิดอเนกนัยไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีแบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์แบบหลักเลียงไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่างกันมีแบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์แบบหลักเลียงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำมีแบบการเรียนรู้แบบหลักเลียงสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์สูง และสูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์ปานกลาง และนักเรียนที่มีเพศและความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่างกันมีแบบการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์แบบหลักเลียงไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนที่มีเพศและความสามารถทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่างกันมีแบบการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบจัดกั้วลไม่แตกต่างกัน

ชื่อเรื่อง 8 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองบางประการ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้วิจัย นางสาวเบญจลลิต ไชยแสน (มิถุนายน 2544)

ที่อยู่ โรงเรียนนาตูน อ.ปทุมรัตน์

จ.ร้อยเอ็ด 45190

กรรมการควบคุม ดร.มนตรี อนันตรักษ์ และ อ.ประวิต เอรารรรณ์

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองบางประการ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 346 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 8 ฉบับ ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความถนัดด้านภาษา แบบทดสอบวัดความถนัดด้านจำนวน แบบทดสอบวัดความถนัดด้านเหตุผล แบบทดสอบวัดความถนัดด้านมิติสัมพันธ์

แบบทดสอบวัดความถนัดด้านความจำ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูล ให้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์

ผลการวิจัยเป็น ดังนี้

1. สมรรถภาพพื้นฐานทางสมอง 5 ด้าน ประกอบด้วย ความถนัดด้านภาษา ความถนัดด้านจำนวน ความถนัดด้านเหตุผล ความถนัดด้านมิติสัมพันธ์ และความถนัดด้านความจำ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .283, .278, .278, .928, .160 และ .128 ตามลำดับ ส่วนเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

2. ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ คือ สมรรถภาพพื้นฐานทางสมองด้านความถนัดด้านมิติสัมพันธ์ (X_4) ความถนัดด้านภาษา (X_1) และความถนัดด้านจำนวน (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .377 มีอำนาจในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ร้อยละ 14.20 สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐานตามลำดับ ดังนี้

$$Y' = 16.169 + .499X_4 + .390X_1 + .308X_2$$

$$X'_y = .209Z_4 + .195Z_1 + .127Z_2$$

ชื่อเรื่อง 9	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านจิตพิสัยบางประการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ
ผู้วิจัย	นายมิตรชัย มีชัย (มิถุนายน 2544)
ที่อยู่	โรงเรียนบ้านโนนงาม ต.โนนงาม อ.ปทุมราชวงศา จ.อำนาจเจริญ 37110
กรรมการควบคุม	ดร.มนตรี อนันตรักษ์ และ อ.ประวิต เอรารวรรณ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านจิตพิสัยบางประการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ ปีการศึกษา 2543 กลุ่มตัวอย่าง 521 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 9 ฉบับประกอบด้วย แบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ แบบวัดเจตคติต่อครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แบบวัดความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แบบวัดอัธมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์ แบบวัดความมีวินัยในตนเอง แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ระหว่างตัวแปรเกณฑ์ กับตัวแปรพยากรณ์ ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ (X_1) เจตคติต่อครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ (X_2) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (X_4) ความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (X_5) อัธมโนทัศน์ทางคณิตศาสตร์ (X_6) ความมีวินัยในตนเอง (X_7) และความเชื่อมั่นในตนเอง (X_8) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.709, 0.421, 0.457, 0.472, 0.305, 0.159 และ 0.167 ตามลำดับ ส่วนความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (X_3) มีความสัมพันธ์ในทางลบ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

คณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คือ -0.119

2. ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์คือ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ (X_1) ความสนใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (X_5) และเจตคติต่อครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ (X_2) ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดคือเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ (X_1) มีอำนาจการพยากรณ์ได้ เท่ากับ 51.50 เปอร์เซนต์ สามารถนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ทั้งในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ตามลำดับต่อไปนี้

$$Y' = -21.95 + 0.476X_1 + 0.060X_5 + 0.057 X_2 \text{ และ}$$

$$Z' = 0.623Z_1 + 0.088Z_5 + 0.074Z_2$$

ชื่อเรื่อง 10

การควบคุมคุณภาพการศึกษาในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

ผู้วิจัย

นางสาวสิริลักษณ์ ค้อชากุล (มิถุนายน 2544)

ที่อยู่

โรงเรียนขัติยะวงษา ถ.คชพลายุกต์

อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด 45000

กรรมการควบคุม

ดร.มนตรี อนันตรักษ์ และ อ.นุชนา เหลืองอังกูร

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการดำเนินการควบคุมคุณภาพการศึกษาในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการควบคุมคุณภาพการศึกษา ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด วิธีการศึกษาใช้การสัมภาษณ์ การสังเกต การสำรวจรายการและบันทึกภาคสนาม กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานแผนงาน หัวหน้าฝ่ายและหัวหน้าหมวดวิชา ครูปฏิบัติการสอน และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน นำเสนอผลการวิจัยโดยพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. การควบคุมคุณภาพการศึกษาในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ในขั้นตอนที่หนึ่ง คือ การศึกษาและเตรียมการ พบว่า โรงเรียนได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กรมสามัญศึกษากำหนด จุดเด่นที่เป็นความสำเร็จ คือ ผู้บริหารได้สร้างการรับรู้ ความถนัด การยอมรับในความสำคัญจำเป็น ตลอดจนสร้างความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่ทำให้บุคลากรทุกฝ่ายร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน ขั้นตอนที่สอง คือ การวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า โรงเรียนได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานการศึกษา โดยยึดมาตรฐานการศึกษาของกรมสามัญศึกษา 26 มาตรฐาน 130 ตัวชี้วัด เป็นมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน โรงเรียนได้มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานการศึกษา โดยการแบ่งข้อมูลสารสนเทศออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต แต่ยังไม่ได้ครบทุกมาตรฐานและตัวชี้วัด ส่วนการจัดทำธรรมนูญโรงเรียนมีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปี มีแผนยุทธศาสตร์ มีการดำเนินงานตามแผน และทำได้ค่อนข้างชัดเจน เป็นจุดเด่นของโรงเรียน โรงเรียนได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานการศึกษาเพียงอย่างเดียวคือมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน แต่ไม่ได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานการศึกษาของฝ่าย หมวดวิชา งาน และมาตรฐานการปฏิบัติงานของบุคลากรเนื่องจากยังขาดความชัดเจนในการดำเนินการ ขั้นตอนที่ 3 คือ การนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ พบว่า โรงเรียนได้พยายามสร้างความเข้าใจกับบุคลากร ได้พัฒนาบุคลากรอย่างหลากหลายมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา แต่โรงเรียนยังขาดการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

2. ปัญหาในการควบคุมคุณภาพการศึกษาในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า บุคลากรบางส่วนยังไม่ให้ความสำคัญในการดำเนินการ ไม่ตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง แต่บุคลากรส่วนใหญ่ทำงานด้วยความกระตือรือร้น ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ทีมงานผู้บริหารมีความสามารถในการทำงาน ในด้านการจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานของฝ่าย หมวดวิชา งาน และมาตรฐานการปฏิบัติงานของบุคลากรยังไม่ชัดเจนในรูปแบบและวิธีการ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนหรือตัวแทนจากชุมชนไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ฝ่ายบริหารขาดการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนได้แก้ปัญหาโดยการเปิดโอกาสให้

บุคลากรมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน เน้นการทำงานเป็นทีม กำหนดบทบาทหน้าที่ให้ตัว
แทนชุมชนเข้าร่วมการดำเนินงานให้ชัดเจน จัดให้ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา
อยู่อย่างต่อเนื่อง ฝ่ายบริหารเอาใจใส่ในการนิเทศติดตามการดำเนินงานอย่างใกล้ชิดและ
พัฒนาบุคลากรด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ตามที่มาตรฐานกำหนด และพัฒนาไปสู่
มาตรฐานการศึกษา